

LEPIS We know
E-ra o-da-tă o ba-bă și un moș-neag. Ba-ba a-vea o gă-i-nă și moș-neag-ul un co-coș. Gă-i-na ba-bei se o-ua de do-uă ori pe zi și ba-ba mân-ca sin-gu-ră o-uă, iar moș-neag-u-lui nu-i da ni-ci u-nul. Moș-neag-ul în-tr-o zi pier-du răb-da-rea și zi-se:

– Măi ba-bă, mă-nânci ca în târ-gul lui Cre-me-ne. Ia dă-mi și mi-e niș-te o-uă, ca să-mi prind pof-ta.

– Da cum să nu. Ba-te și tu co-co-șul, că eu a-șa am bă-tut gă-i-na și ia-că-tă-o cum se o-uă.

Moș-neag-ul pof-ti-cios și hap-sân se ia du-pă gu-ra ba-bei, și de ciu-dă prin-de iu-te și de-gra-bă co-co-șul și-i da o bă-ta-ie bu-nă, zi-când:

– Na! ori te o-uă, ori du-te de la ca-sa mea, ca sa nu mai strici mân-ca-rea de-gea-ba.

EBRIS

We know
books

